

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 28. rujna 2005.

Boja svemoć očitovana u povijesti, a osobito u vazmenom otajstvu

Kateheza br. 66 –

Uvodno čitanje: Psalam 135,1-12; Hvalite Gospodina koji čini čudesa (večernja petka III. tjedna)
Hvalite ime Gospodnje, / hvalite, sluge Gospodnje / koji u Domu Gospodnjem stojite, / u
predvorjima Doma Boga našega! / Hvalite Gospodina, jer dobar je Gospodin, / pjevajte imenu
njegovu, jer je ljupko! / Jer Gospodin sebi odabra Jakova, / Izraela za dragu svojinu. / Znadem da
je velik Gospodin, / da je Gospodin naš nad svim bozima. / Što god se Gospodinu svidi, / to čini na
nebu i na zemlji, / na moru i u bezdanima. / Oblake die s kraja zemlje; / stvara kiše i munje, / vjetar
izvodi iz skrovišta njegovih. / On Egiptu pobi prvorodence, / ljude i stoku podjednako. / On učini
znamenja i čudesa usred tebe, Egipte, / protiv Faraona i svih slugu njegovih. / On pobi narode
mnoge / i pogubi kraljeve moćne: / Sihona, kralja amorejskog, / i Oga, kralja bašanskog, / i sva
kraljevstva kanaanska. / I dade njihovu zemlju u baštinu, / u baštinu Izraelu, narodu svom.

1. Danas je pred nama prvi dio Psalma 135, toga hvalospjeva liturgijskog oblika, isprepletenoga aluzijama, podsjećanjima i upućivanjima na druge biblijske tekstove. Liturgija, doista, često stvara svoje tekstove zahvaćajući iz velike baštine Biblije bogatu zbirku tema i molitava, koje potpomau vjernički hod.

Slijedimo molitveni zaplet ovoga prvoga dijela (usp. Ps 135,1-12), koji započinje širokim i zauzetim pozivom na hvalu Gospodinu (usp. rr. 1-3). Taj je poziv upravljen "slugama Gospodnjima koji u domu Gospodnjem stoje, u predvorjima Doma Boga našega" (rr. 1-2).

Nalazimo se, dakle, u ovom ozračju bogoslužja koje se odvija u hramu, povlaštenom mjestu zajedničke molitve. Ondje se djelatno doživljava prisutnost "našega Boga", Boga "dobroga" i "ljupkoga", Boga izabranja i saveza (usp. rr. 3-4).

Nakon poziva na hvalu, pojavljuje se jedan glas koji izriče ispovijest vjere, što započinje izrazom "znadem" (r. 5). Taj će Credo postati bitnim dijelom čitave ove pjesni, koja se predstavlja kao proglaš veličine Gospodinove (r. 5), objavljene u njegovim čudesnim djelima.

2. Boanska svemoć trajno se objavljuje u čitavome svijetu "na nebu i na zemlji, na moru i u bezdanima". On proizvodi oblake, munje, kišu i vjetrove, zamišljene ovdje kao da su zatvoreni u "skrovišta" ili spremnike (usp. rr. 6-7).

No, jedan je drugi vidik boanskoga djelovanja u ovoj ispovijesti vjere posebno slavljen. Riječ je o čudesnom zahvatu u povijest, gdje se Stvoritelj pokazuje kao otkupitelj svoga naroda i kao vladar svijeta. Pred očima Izraela okupljenog na molitvu tako prolaze veliki događaji Izlaska.

Ponajprije je tu saeti ali bitan spomen egipatskih "zala", nevolja što ih je Gospodin prouzročio kako bi slomio ugnjetača (usp. rr. 8-9). Nadalje se spominju pobjede što ih je Izrael izvojevao nakon dugoga hoda kroz pustinju. Te su pobjede pripisane moćnome zahvatu Boga, koji "pobi narode mnoge i pogubi kraljeve moćne" (r. 10). Na kraju, dolazimo i do toliko eljenoga i iščekivanoga cilja, do obećane zemlje: "dade njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu, narodu svom" (r. 12).

Boanska ljubav postaje konkretna i gotovo opipljiva u povijesti, kroz sve njezine gorke i slavne događaje. Zadatak je bogoslužja da uvijek uprisutnjuje i odjelotvoruje boanske darove, osobito u velikome vazmenome slavlju koje je korijen svake druge svečanosti, te predstavlja najviši znak slobode i spasenja.

3. Preuzimamo duh ovoga Psalma i njegove hvale Bogu iščitavajući ga riječima svetoga Klementa Rimskoga, onako kako odjekuje u dugačkoj zaključnoj molitvi njegove Poslanice Korinćanima. On primjećuje da, kao što iz Psalma 135 proistječe lik Boga otkupitelja, tako i njegova zaštita, udijeljena već drevnim ocima, sada dolazi k nama u Kristu: "Gospodine, rasvijetli svoje lice nad nama, za dobro u miru, da nas zaštitiš svojom snanom rukom i izbaviš od svakoga grijeha svojom uzvišenom mišicom i spasiš od onih koji nas nepravedno mrze.

Daruj slogu i mir nama i svim stanovnicima zemlje, kao što si dao našim ocima kad su te sveto zazivali u vjeri i istini... Tebi, koji jedini moeš učiniti ova i još veća dobročinstva za nas, zahvaljujemo po velikom Svećeniku i zaštitniku naših duša, Isusu Kristu, po kojemu sada neka ti je slava i veličanstvo od koljena do koljena i u vijeke vjekova. Amen" (60,3-4; 61,3: Collana di Testi Patristici, V, Rim 1984, str. 90-91).

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana